

श्री नारायणाय पाति सः जिर्नन मस्कार धर्कः हर्न
श्री नारायणाय तजि न पूजाया यः श्री नारायणाय
नामजिन कीर्तनाया यः श्री नारायणाय स्मरण
जिनया हा ओ॥ योहा धर्कः पुनवार भूगूरिषि स
रन श्री ज्ञादयका ॥६०३॥ सौनक उवाच ॥ स्म

श्री गुरुभ्यो नमः
MS. A. 1. 1. 1. 1. 1.

1.896

ते सकल कल्याणः भाजनं जत्र जायते ॥ पुरुषोत्तम जंनि
त्यः बुजामि सरनं हरि ॥ ५४ ॥ ॥ अर्थ ॥ श्रीकृष्ण जुई
बः समस्त लोक यां कल्याण जुई गूल्या था लाजू याव
विज्याक थधिडेसः श्रीकृष्ण याके सदानं जिसरन
धकः सौनकरिषिखरपनि स्थनः आजादयकेसे

विज्याक ॥ ६०३ ॥ गगन उवाच ॥ नारायणोतिर्मंत्रो
स्तिः वागस्ति वसवतिनि ॥ तथापि नरके मूढः पतती
तेहतं महत् ॥ ५५ ॥ ॥ अर्थ ॥ श्रीनाम जुल मंत्र ब्रह्म
त्यः थधिगे नामः भाओ भगति मदयक नाम कालसा
ब्रह्मयातः नरक सयरतये यवधकः गगन रिषिस्

३ नारायणया

रञ्जादयकल ॥ ६०३ ॥ श्रीदारसभ्यउवाच ॥ किं
तस्य वाच्यैर्मन्त्रैः भक्तिः जस्य जनार्दनैः शोभो नारा
यणायैतिः मन्त्रसर्वाध्याधर्कः ॥ ४ ॥ अर्थः ॥ श्रीह
म्यानामजुतैः अतीः उत्तमजुयाओचोचः गोमये
नः मनसः ॥ भाओ ॥ भक्तिः अद्वादयकाः नमो नारा

यणधर्कः शुक्तिजुकोः कीर्तनायातसाः मेवताः मन्त्र
दतसाः दुपुजो जनः श्रीकृष्णयातः ध्यते सप्ताक्षरः कीर्त
नायादानैः असाध्यागुर्तिः साध्यायजिईओधर्कः
दारभ्यथायानामरिषिस्वरनञ्जादयकल ॥ ॥
॥ ६०३ ॥ श्रीवैष्णवायन उवाच ॥ ॥ जत्रजोगे

सरः कृष्णं जत्रया धौधनू र्द्वरः तत्र श्रीविजयो भूति
धुवानीति मतिमतिर्मम ॥ ५७ ॥ अर्थ ॥ गो गूति
था यस्यः जो गे स्वर धाय श्री कृष्णः विज्यातः श्री गूति
धासः धनूष धारि अर्जून विज्यातः श्रीः रुनाः गो गूति
धासः कृष्णवः अर्जून विज्यातः च गूति धासः सम

स्तः ऐ सूर्य जस्यः दयि वधकैः वै स पायण रिषी स्वरन
आज्ञादयकल ॥ ६०३ ॥ अंगिरो उवाच ॥ हरि हर
नियायानिः दूष्ट चित्ते रयि स्मृत ॥ अनिदया निधि
सं स्पृष्टः दहते वहि पाक ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ अर्थ ॥
श्री कृष्ण या नामः जानि स्मृतः नाम का लया ॥ अज्ञानि

मननामकाहसा॥ उतिः पून्यफलदत्तः गर्थे धालसा
मिषानस्यया वामिभीलसाः मिनपूयएनः मिखाति
सियावतिथीलसा मिनपूकः थथधर्कः अगिरि रिषी
स्वरनं आतादयक सेविज्याक ॥ ० ॥ श्री यरासउ
वारः सकृद्वारितं जेनः हरिरित्ये हरद्वयं ॥ वकाय

रि कसानेवः मोक्षस्य गमनं प्रति ॥ ५ ॥ अर्थी ॥ ॥ ॥
गोस्तस्येनः श्री कृष्णया नामः हरिधर्कः ने गोतल आष
लङ्किधं नाम किर्तनायायि ब्रथसमनूष्यः अव
स्पनं वयकूरा स जोन वनि वः विष्णुया नाम हाडा
नः मोक्ष वने गुहिया लयूजू या व जोन धर्कः न रास

रिषी स्वरन आज्ञादय कल ॥ ० ॥ श्री पुरह स्तु उवा
य ॥ हे जि हे कत क से हेः सर्व दाम धूरं प्रिय ॥ गो विन्
नाम पी यूषः पिव जि हे निरत्तरं ॥ ६९ ॥ अर्थ ॥ पुरह
स्तरिषि स्वरन थ वत थ म नं थ ज्ञा हाः हे जि ज्ञा ध कः
आ व न हाः ह न पा लू व च न ज्ञा को ज्ञा त आ व न लि

सदानः आ कू व च न ज्ञा य मालः आ कू व च न जू ई वः
ग थि इ धा ल साः अ म त तो ने थ ध कः पुरह स्तरि
षी स्वरन आज्ञादय कल ॥ ६९ ॥ श्री वा स दे न उ
वा चः सत्यं स त्पु नः सत्यंः सत्यं वा ग वि ह रो व वी
त ॥ ना स्ति वे दा त् पर सा स न दे वा के स वा त्प र ॥ ॥

॥ अर्थ ॥ ६२ ॥ सत्वर सत्तमसत्तमनं ॥ वागविद्वरपनिसे
ने ॥ आज्ञादयका नतसे विज्याक ॥ दुधा लसा ॥ वेदसा
सत्रविना नत आ धन सा रूमह ॥ श्री नारायण विना
नत ब्रधन देव मेव मह ॥ यथा धाया नत त्रधर्क ॥ द्यास
देवरिषी स्वरन आज्ञादयकल ॥ ६०३ ॥ श्री मार्कण्डेय

कोय ॥ स्वर्गदं मोक्षदं देवं ॥ स्रष्टुं जगत्तोगुरुं ॥ कथं म
हर्तुं मृपितं ॥ नासूदेवं न चित्रयत् ॥ ६१ ॥ ॥ अर्थ ॥
स्वर्गनासविधि न सः मोक्ष विधी न ह्यं ॥ स्रष्टुं विधि न
ह्यं ॥ श्री कृष्णः यथा ह्यं जगत्तोगुरु ॥ गोप्तुं मनुष्या न च
लक्ष्मि नूः चित्र स्रष्टुं रथा ह्यं ध्यान जप या यम
पुं धर्क ॥ मार्कण्डेय रिषी स्वरन आज्ञादयकल ॥ ० ॥

श्री अगस्त्य उवाच ॥ निषंनिमी षाड्वाः प्राणीनां विष्णु
चित्तय ॥ तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं ॥ प्रियागं नैमिषं वन ॥ ६६ ॥
॥ अर्थ ॥ जो समनूयानः यत्तद्विनेद्य लिखन्तः चित्तधि
रयाज्ञावः श्रीकृष्णयाः समरनायातः उगुलिथासः पू
न्यभूमिधायः नैमिषारण्यवनवः वगूलिथासः श्रीः

तनूत्यधकः अगस्त्यरिषीसरनः श्रीज्ञादयकृत ॥
॥ ० ॥ श्रीवामदेव उवाच ॥ निमिषं निमी षाड्वा
॥ जे स्मरंति जनार्दः क्रतू कोटि सहस्रानां ते रभंते यत्नं
वयत् ॥ ॥ ६७ ॥ अर्थ ॥ जो समनूयानः यत्तद्विनेद्य
लिखन्तः चित्तधिरयाज्ञावः जनार्दनधाय

श्री कृष्णः धनदेव यातः स्मरना यातः वल्लयात पू
न्य फल गूलि इधा लसाः दोल छि कोति सा दान विद्या
न ॥ गूलि पून्य द ओः उलि पून्य फलं द व धर्कः वामदे ओरि श्री स्वरन
आ ज्ञादय केल ॥ ६०३ ॥ ॥ श्री शुकदेव उवा ॥ आ
लो क्य सर्व सा सिद्धि का णि वि वा र्थ य पूनः पू

न ॥ इदमेकं सनिष्ठा नः धेयो नारय गो हरिः ॥ ६०४ ॥
॥ अर्थ ॥ अने गसा सस्यः भी नकः वि चाल याज्ञ वः स्वयान
ध सनिष्ठा न धायः श्री कृष्णः ध धी कृ ण देवः वि नानः धर्म
अर्थः कामः मो क्षयाः दाता जू या ओ वि ज्ञा क स धर्कः एक

देव रिषी स्व रत्न आ शादय कल ॥ ६०३ ॥ यव वृत्ता दयो देवाः रि
षय श्रुतयो धनाः कीर्तयन्ती स्व ने श्रेष्ठः एवै ना राय ए विभू
॥ ६०४ ॥ अर्थ ॥ ॥ अगू लि प्रकाशनः श्री वृत्तादि देव न ॥
लो मरु र्ष नादि रिषी स्व रय नि सेन ॥ जू धि धि रा दि रा जा य
नि सेनः स को फ कोः भा व भक्ति नः श्री कृष्ण या केः स्तोत्र या

कः विनतिया कः श्री कृष्ण जू यि ओ समस्त देव लोक या ना
यजु या व विज्या क ध क ॥ ६०३ ॥ ॥ इदं य वित्रं मा यूष्यः यू
न्य ण्य प्र ण स न ॥ ६०४ ॥ स्व प्र ना स न स्तोत्रः प ए द वै ४ य रि कीर्त
त ॥ ६०५ ॥ अर्थ ॥ अगू लि गिता जूलः पा व या द वः स हि
त सेनः स्तोत्र या ज्ञानः या ए द व गिता ध कः नाम जूलः अगू
लि या ए द व गिता जूलः अति य वित्र जू या ओ व नः रु नः गीता

पदलपान अनगपूना वधयजूयीवः दकोपायं फुडा ओव
निवधकैः हनोः मभिड सयानाः कू फलमजूयि ओधकैः ॥
॥०॥ य४ पथेत्प्रातरुथा य॥ भुवि स्तज्जतमानस४॥ गवा
॥ मतसहसस्यः सम्यग्दंतस्पजत्फलं ॥ धर्मा अर्थ ॥ ॥
गोहमनूष्यन प्रातकाल धायः सध क्ता थो यकैः वूलिणि

ताः पदलपिच = भुवि जूयावः थलमनूष्यायात = पुन्य फ
ल गूलि दूधाल साः जि दोल सा १०००० दान विद्यान गूलि
उच्यः छलि पून्य = दयि ओधकैः ॥ ६०३ ॥ तत्फलं समवाप्नो
तिः ज४ पथेदिति संस्तवः सर्वपापैविनिर्मूक्तः विष्णुलोकं
सगच्छति ॥ १०० ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ थते फल अवस्थानद

यिवः स्यं देहमम्याल ॥ ७ ॥ गुल्लिस्तोत्रया प्रभावनः समस्त
पापनासज्ज्यावयुर्यि श्रोः वयक् ए० स वालायिलधर्क ॥ १ ॥
॥ ६०३ ॥ गीता गंगा च गायत्री ॥ गोविन्दो गरुड ध्वज ४ अक्षर
पंचवतूर्गकारसंज्ञकः पूनञ्जु नमनविद्यते ॥ ७५ ॥ अर्थ ॥ हने ॥
गोहमनूयानः गिताधर्कः गंगाधर्कः गायत्रीधर्कः गोविन्द

१८
पिपुपियां॥ अनेकजन्माजितपापसंचयःहरत्तसेखं
स्मृतिमात्रकेवलं॥४॥ श्रीजुधिष्ठीरउवाच॥ ॥ मेघस्था
मपितकौषेयवासः कौवत्सांककौमुभोभासितागं॥
उन्यात्मानपुन्दरिकायताक्षः विष्णुवन्दे सर्वलोकैकना
थ॥५॥ ॥ अर्थ॥ हाकुसुमायपिनसत्रीलयावर्नचू

गलसः श्रीवदयाविद्रदयावसोभायमानजुयाचो
नःहनकसुमनिमात्मानकोषायानविज्याकः पून्य
आत्माजुयाओचोनः धर्षिगेविष्णुसमस्तलोकयांना
यसजिननमस्कारधर्कः जुधिष्ठीरनं आज्ञादयका
॥ ॥ श्रीभीमसेनउवाच॥ ॥ जलेद्यममासचराचराधरा

विष्वाणाकोत्पासितविस्वमूर्तिना॥समधृताःजेनवर
हरुपिणाःसमेस्वयंभूतगवांप्रसिद्धतूः॥६॥ अर्जुनउ
वाच॥ ॥अचिंत्यमव्यक्तमननमच्युतंविभूयभूकार
नभूतभाविनां॥त्रैलोक्यविस्तारविभावभाविनां॥हरिप्र
पन्नोस्मिगतिमहात्मनां॥७॥ अर्थ॥ ॥हे श्रीकृष्णदुलालो

ईगर्षिण्डधालसाःअचिंत्येःअव्यक्तःअननःअच्युतःहनस
संसारयाःप्रभूत्वविभूतयाकारनजुयाओविज्याक
हनंतैलोक्यसःअतिविस्तारजुयायेनःअथीहसहरिसम
स्तलोकयातंमोक्षगतिदयकावविज्याकसधर्कःअर्जुन
नंआग्यादयका॥ ॥ ॥ श्रीनकूलउवाच॥जदिगमन
मधस्वाकर्मयासवधाजचक्षुतविहिनेजन्ममेपंदिक्ते

किमिस/तमभिगत्वातंगताभ्यातरातमाःभवतुममहदिस
केसवेभक्तीलेका॥८॥ अर्थ॥ ध्वसंसारसकर्मयासनधि
तकाश्रोः गोवेलसं सजातजूयावः गोवेलसं जातहि नजु
जुयाश्रोः गोवेलसंः रुगतः पक्षिः कीलः प्रतंगः यस्य प्रज
नजुयावः जमजुई श्रोवेलसं हे श्री कृष्णः दलपौलस्ये

जन्मजन्यतिः भिनकः भाश्रो भगतिशायफयेकाश्रोत
सेविज्यायमातधकः नकूरुनं आग्नादयका॥ ९॥ श्री
सहदेवउवाचः तस्यजग्यवरारुस्यः विष्णुरतुरतेजुसः
प्रनमामिजेपिकूर्वन्ति तेभ्योपिनमो नमः ॥ १०॥ अर्थ॥
हे श्री कृष्ण दलपौलयाजग्यवरारुमूर्तिः गोहृत्सेनः सदा

धर्कः गरुडध्वजधर्कश्चिथः ध्यतेनामकीर्तनायायिवः स्व
समनूषया ॥ पुनञ्जनाकायमूमांलित्रोः मोक्षगतिवधर्कः ॥
॥ गितांज ४ पयतेनित्यं श्लोकार्द्ध श्लोमेवच ॥ मूचातेसर्वया
येभ्योः हरिलोकांलगदति ॥ ७१ ॥ अर्थ ॥ हुन ॥ धुगूति
गिता ॥ सिलो कद्वपूलासीं वापुजूलसीं ॥ गोससेनक्षिथ

पदलपिव=ध्वस आःदको पापं फुडावः श्रीनी श्रीःहरि
 धायः श्री कृष्ण=ध्वस पोतयादेः वय कृष्णसःधधिगो ॥
 विष्णु लो क सःचोन वनेदयि श्रीधर्कः श्रीवादेवरिषी
 स्वरंन आशादय क सेविज्याक ॥ योदव।व ॥ गिताया थ
 थिःश्री गोमहि माःधधि गोप्र भावधर्क ॥ ६०३ ॥ इति

27

श्री गुरु पुराणे श्री पाण्डवगितास्तोत्रं सर्व युक्ता ॥ १ ॥ सुभ
२ ॐ नमो गवत वासुदेवाय ॥ वक्रो वाच ॥ विष्णु पञ्च
न कंदिव्यः सर्वदूषानिवाहनः उग्रतक्षामहाविषयः
सर्वसुप्रतिकृतिर्नमः ॥ १ ॥ त्रिपुनर्दहमानगु वृक्षमण्डली

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामिः आत्मा तत्र सदा रहति ॥
॥ २ ॥ पादो लज्जुना ॥ विष्णुः ॥ उद्यया मुक्ति विक्रमः ॥ उ
द्योतक सवनतः ॥ कल्याणं च वक्ष्यामि ॥ ३ ॥ नाहं नु
अशुभो ननु ॥ गुरुं नु वाचनं स्थः ॥ उदयपद्मनाहं च ॥
हृदि स्थितं वदन्तु ॥ ४ ॥ वामपाशा ततो विष्णुः ॥ दक्षिणमधः

सदनैः वाङ्मयं वासुदेव ॥ हृदयं च उन्नादनी ॥ ५ ॥ कं
ललं कं गूवा नाहाः ॥ कुरुं मुखमनुत्तम ॥ माधव कर्ष
यानतः ॥ हृदि स्थितं कं वना ॥ ६ ॥ नमो नारायणाय ॥ भक्त
ललातं गुरुदक्ष ॥ ७ ॥ कथयन्तं कं वनतः ॥ वनतपयध्वज
एव ॥ ८ ॥ ॥ श्रीवक्तु सर्वगं गुरुः ॥ गुरुमायुः गुरुमायुः ॥

वर्षं पृथुदत्रिका कुंः शालनया श्री धनसुधा ॥ ८ ॥ दक्षिण ना
त्रसिंहश्चः न ज गं तु दा भा द्रतः पूनूषा लु म म्मु वा नू ल्धमः वा
पूर्वा पीतवसुवान् ॥ ९ ॥ ग दा धन म्मु क वि श्रीः गं ख मि ड भ न
ता दिसिः यातात्र षू ग दा त्र कुः दा का स षू सू द दान ॥ १० ॥ स न
धः सर्वग्राहिः पविष्ठा विष्णु पञ्च लः विष्णु पञ्च ल प्रविर्गाहं

दानः ध्यानजपयानावचो नः स्वस्मयातः दूतपोलयात
जीनः वारं वार नमस्कालधकः सहदेवनः आ ज्वा दय क
ल ॥ ॥ श्री कृति उवाच ॥ ॥ स्व कर्म फल निदृष्टाः जा जा
जो निव जा म्म हं ॥ तस्यां तस्या ह धी के मः त्वयि भक्ती दृष्टा तु
मे ॥ १० ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ हे श्री कृष्णः कर्मया फल न ज न्य जु

ईलः स्व तेनः जिः याः जन्म जु ल साः दूतपोल सकेः भगति
याय फल का व वि जा य मा ल ध कः कृति न वि न ति या क ॥ ॥ श्री
मा डि उवाच ॥ कृष्ण र ता कृष्ण म नू स्म रं तिः ए त्री च कृष्ण यु
न रु धि ते जः ते भि न दे हा प्र स ति कृष्ण नृ वि र्ज था मं व ह
तं ह ता स नं ॥ ११ ॥ ॥ अर्थ ॥ गो स से नः चानं द्वि नः दूत
पोल सकेः एक चित्त ज्ञा श्री भि न क भा व भ ग ति न स

नायातः ओम्नायातः दलपोलसेनः गध्यजग्ययायनेलस
 विवदलः अग्नीसतिनजुल अथाः दलपोलसेनः मोक्षगतिदय
 कावविलधकः मादि आआदयकल ॥ ॥ ॥ श्रीडोपद्रवाच ॥
 किटे ष्पंक्षिषू मृगेषू मरीस्येषू रक्षपि सावमनजे
 षधिजत्रतत्र ॥ जानो मम मे भवतु के सवतं प्रसादा ॥ तयो
 व भक्तिरवलाय भियारिणीव ॥ १२ ॥ ॥ अर्थीहे श्रीक

२६ लथसंसारसः अनेगः कीलः यतंगः जगलपंक्षिः म
 नूइत्यादिः नाना जातजूया ओः जर्मजूई ओवेलस
 ॥ दलपोलसकेः जिनं जन्म जन्मपतिः चित्तसर्थी रजुया
 ओः भिनकः भा ओः भगतियाय गूलिज्ञानः जिनूगल
 सः थी रजुय कावतसे विज्याय मालधक ॥ दुर्पदि नं वि
 मति याक ॥ ॥ श्रीसुभद्रोवाच ॥ एकोहिकुलमसक

तः प्रनामिः दशास्वमेधी न हि जाति तूलाः दशास्वमेधी
पुनरेति जर्मः कृष्णयुष्मासी न घून भवाय ॥१५॥ ॥॥
अर्थ ॥ गोहस्तेनः श्री कृष्णाय भगति जु या ओः सेना
या हा ओ नमस्का लयाना ओः वोन ह्य ओः कि यो ल अस्व
मेधजग्य या कस्त ओः उति मजू ओः कि यो ल अस्व

मेधजग्य या कस्त याः पुनवार जन्म मृत्यु जूय मालः श्री
कृष्णया केः भाल भगतिः स्ववाया ना ओ वोन ह्य याः पु
नवार जन्म मृत्यु जूय मू म्वा लध के स्र भ दान आ जा दय
कल ॥ ॥ श्री अभिमनू रू वाच ॥ गोविन्द गोविन्द हरे
मू दारेः गोविन्द गोविन्द मू कू न्द कृष्णः गोविन्द गोवि

नरथांगपाशोः गोविन्द गोविन्द नमामि नित्यं ॥ १४ ॥ ॥
अर्थ ॥ ॥ हे गोविन्द २ हे हरिः हे मूदारेः हे गोविन्द २ हे मू
कून्दः हे रथांगपाशिनः हे गोविन्द २ जिह्व लपो लयातः द्वि
थः नमस्का लधकैः अभीमननः ~~अस्थ~~ आग्नादयका ॥
॥ धृष्टद्युम्न उवाच ॥ ॥ श्रीरामनारायण वासुदेवः गोवि
न्द वयकं थ मूकून्द कृष्णः श्रीकेसवानन्दन सिंह विष्णु

मं ब्राह्मसंसार भूजं दृष्ट्वा ॥ १५ ॥ अर्थ ॥ हे राम हे नाराय
नः हे वासुदेवः हे गोविन्दः हे वयकं थः हे मूकून्दः हे श्री
कृष्णः हे केसवः हे अनन्तः हे नसिंहः हे विष्णुः थ संपाल
हाङ्गानः का तसर्प थः थ ससर्प या विषय न जि अति
ज्वा नाधकैः धृष्टद्युम्न नः श्रीकृष्ण या के विमति या क ॥
॥ सात्यकि उवाच ॥ अप्रमेय हरे विष्णुः कृष्ण दामोदरा

युतः गोविन्दानतसवेशः वासुदेवनमस्तुते ॥१६॥ अर्थ ॥ ॥
हे अप्रमयः हे विष्णुः हे श्री कृष्णः हे दामोदरः हे युतः हे गो
विन्दः हे अनन्तः हे सबैसः हे वासुदेवः हृल्लोलयातः जिन
नमस्का लधकः सात्यकीनः श्री कृष्ण अने गन्नामकाया
श्रीः सोत्रयाक ॥६०३॥ उधव उवाच ॥ ॥ वासुदेव परित्य
ज्य जो न्य देवमूर्पासतेः तृषि तो जाद्रावीती रेः कू य वच

तिदूर्मति ॥१७॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ गोसु सेन श्री कृष्ण तोलता
श्रीः मेव देव या भज नायात जुलः थस मनूक्ष गथिन
धा लसाः गंगातिरस सोना श्रीः तृथिस्तू या श्रीः लंभतो
ने धालस या गथिन दूर्व धिः थ ~~स~~ लमनूक्ष या ध
कीः उधवनं धाल ॥६०३॥ धो मे उवाच ॥ ॥ अया समिपे स
भा सने गृहेः दिवा च रात्रौ पथि गच्छता चः जदि स्ति किचि

सहतं कृतमथाः जनार्दनसेनकृते नतूष्यतू ॥१८॥ ॥ अर्थ ॥
 हे श्री कृष्णः जिजुलसाः जनगोशूलिधासः ओहानबोहान
 ० हनः लषयासमिपसैयादानः नशानः बोनानः हनः यानः
 यानक्रिनः मदिसे ओनानः योनानः थूशूलिः कथनह
 लपोलसं तोषजूया ओविज्यायमालधकः ॥ ओम्यरिषी
 स्वरनं विमति याक ॥ ६०३ ॥ सजय उवाच ॥ आकर्त

विषं नासिधिला अभिता ॥ दोरेषूजे व्याधिषूवर्तमाना ॥
 संकिते नारां यनसब मात्रं ॥ विमूक्त ॥ ६४ ॥ खासूखिनो
 भवति ॥ १८॥ ॥ अर्थ ॥ हे श्री कृष्णः थसं स्यालसः सं
 गोहमनूक्षरलोकयाः नानारोगव्याधिन पिदाजूयकात्र
 तओदूषसिया ओवोनिचः थथि गोमनूक्षयातवास
 लजुलं छलपोलया नामः छलपोलया नाम कीर्तना

या दानं॥ समस्त एग शोकः दूख समस्तं नासजुया अयुक्त
धर्कं॥ सजयनं आग्यादयका॥ ६०३ ॥ अकू उवाच॥ ॥
अहं हि नारायणदासदास॥ दासस्य दासोः स्मिहिदा
सदास॥ अन्यो नामी सो जगतां नराणां तस्यादिदधं न्यत
रोस्मि लोके॥ २०॥ ॥ अर्थ॥ ॥ हे श्री कृष्णः जिजूतः
लैयौ हलपोलयादासः दासयानैः दासः धामदाया

यान दासजुयावः जन्म जन्मपतिः जिपथे चोने दयमा
ः लधर्कः दानधालसाः थ्यस्य सालसः मनुक्षलोकया
ः पिपिः आयासिनः वत आधनधका वजुई वधर्कः अ
कू न श्री कृष्णयाके विमनियका॥ ६०३ ॥ ॥ श्री विहर
उवाच॥ वासुदेव सजे भक्ताः सांता सततमानसा॥
तस्य दासस्य दासो हः भवे जन्म निजन्मनि॥ २१॥ ॥

भिष्म उवाच ॥ ॥ विपरितेषूकालेषूः परि त्यागेष्वर्धू
बू ॥ त्राहि मां कृपया कृष्णः सारनागवत्सर ॥ २२ ॥ ॥ ॥
अर्थ ॥ ॥ हे श्रीकृष्णः श्वसं सा तसः क्षः वूः धनः क्षुनः
जनः इष्टः मित्रः समस्तः तालतावः श्रोनेवेलसः विपरि
तकालधायः यथिं गोवेलसजूकोः सरणाया अगतिजु
लं हलपोलधर्क ॥ भिष्म न आज्ञादयको ॥

द्रोण उवाच ॥ ॥ जेजेहता अक्रधरेन देत्याः त्रैलोक्य
नाथेन जनार्दनेन ॥ ते ते गता वै निलयः सुराणां को
धोपि देवस्य वनतूत्यं ॥ २३ ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ श्रीकृ
ष्णेया गूणखः कृष्णान्द्रायमजि श्रो ॥ आश्चर्यमहिमा
गथो धालसा ॥ गोह्न गोह्न दैत्यया उयुस ॥ क्रोधया हा
श्रोः दैत्य स्यातसाः असु असु दैत्यः देवया अंश शया अ

वयं कृणुष्वेन वनधकः डोना वायु आजादय का ॥८००॥
॥ कृणुष्वेन व ॥ ॥ जज्जन्म निरुलमिदं मधूकैत भारेः म
त्प्राथनैक मदनूय ह एष एव ॥ त्वद भृत्य भृत्य परिचार
क भृत्य भृत्यः भृत्यस्य भृत्य इति मास्मर लोक नाथ ॥ २४ ॥
॥ अर्थ ॥ ८०० ॥ हे श्री कृष्णः जिजन्म जूया वयोडाः आ
वतो त्पः साफल्य मज्ज्वनि हे मधूकैट भदैत्य पुरा

वविज्या कस्तः दलपोलयाः कृपादतसाः दलपोलयाः
दासयानं दासः ध्वस्त दासयानं दासः ध्वया दासयान
दासजुया वः जन्म जन्म पतिः जितथ ध्यातया वः तसे वि
ज्याय मा लधकः हे लोक नाथ धकः कृपा वायु विमति
या क ॥ ६०३ ॥ श्री अ सो धामो वाच ॥ गोविन्द के सवज
ना दनि वा स देवः विसे स विस्व मधू सदन विस्व रूप

श्रीपद्मनाभपूरुषोत्तमपद्मनेत्रः नारायणायुतनृसिंह
नमोनमस्ते ॥ २५ ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ हे गोविन्दः हे केशव
हे जनार्दनः हे वासुदेवः हे विश्वेशः हे विश्वः हे मदसूद
नः हे विश्वरूपः हे पद्मनाभः हे पूरुषोत्तमः हे पद्मनेत्र
हे नारायणः हे अयुतः हे नृसिंहः हृलपोलयातः जीन
वारंवारनस्कातधकः अस्वथामानः स्तोत्रयाक ॥ २०३ ॥

श्रीकर्णउवाच ॥ ॥ नान्यं वदामि न ह्येनमिदं चिंतया
मिः नान्यं स्मरामि न भजान वा अग्रामिः एकत्वदीय
चरेन द्वमादरेन = श्री श्रीनिवास पूरुषोत्तम देहिदास
स्य ॥ २६ ॥ ॥ अर्थ ॥ ॥ हे श्री कृष्णः जिनः मे वदे
या = नाम मकायाः कंथामनेडाः चिंतनामयाडाः स्म
रनामयाडाः भजनामयाडाः आ आ मयाडाः हृलपो

लयाः पालिनिपायाः भगतिजन ज्ञातव्येः धृतेः जी
 मनसईक्षाधकः क॥ एनं विनतियाक॥ ६०३ ॥ श्री
 धृतराष्ट्र उवाच ॥ नमो नमः कारणवामनायः नाराय
 नायो मितविक्रमाय ॥ शरैश्चासिगदाधरायः नमो
 सुतस्मै पूरुषोत्तमाय ॥ २० ॥ अर्थः ॥ ॥ श्रीकृष्ण उ
 च्यते श्रीः वाव न सहितनः नाना अवतारज्ज्ञा श्रीविज्या

कः हनोः संखचक्रः गदाः पद्मः धरतया श्रीविज्याकाथ
 थिं हसपूरुषोत्तमजिनं नमस्कारधकः धृतराष्ट्र न आ
 जोदयका ॥ ६०३ ॥ श्रीगार्ग्य उवाच ॥ त्वमेव माता च
 पिताः त्वमेव त्वमवर्षं धृष्ट्याः त्वमेव त्वमेव विशाद्र
 विर्णः त्वमेव त्वमेव सर्वममदेव देव ॥ २८ ॥ ६०३ ॥ ॥